

RAGNHILD SCHANCHE

En medlemsbåt NMSK

Navn på båt:	RAGNHILD SCHANCHE, en periode het den også GALATHEA
Reg.nr/kallesignal, båttype/klasse:	Redningsskøyte, RS 47, Bjarne Aas klassen
Bygget (år/sted):	1938 på Lindstøl Skipsbyggeri i Risør
Byggematerialer:	Tre
Motor (type, hk, etc):	
Lengde, bredde, osv	LOA 61 fot, bredde 5,45 m, dypgang 2,6 m
Bruksområde:	Redningsskøyte til 1976. Deretter fritidsbåt
Eiere og hjemmehavn:	Wollert Bjørndal, Vikanes i Osterfjorden/Nordhordland. Tidligere eiere har vært Morten Farstad,

Båtenes historie:

(Det som finnes
- artikler, omtale, etc.)

Finansiert av Apoteker Carsten H Schanche fra Oslo.

Operativ tjeneste i RS 1938-1976. Reddet 33 liv, assisterte 788 fartøy.

Input fra Steinar Enge 15. mars 2019:

Fattern kjøpte den 1976, og vi kjørte den hjem fra Kristiansund i påsken. En uforglemmelig tur med full (snø)storm og orkan i kastene over Stadt og Hustadvika. Med skipper og maskinist fra Redningsselskapet, følte det helt uproblematisk. Hvis de ville vise hva sjarken var god for, lyktes de veldig bra. GPS, Decca, autopilot og denslags "fjas" var det ikke snakk om den gang. Radar hadde vi, men den hadde sine begrensninger i tett snødrev og 14 meter (målt) bølgehøyde. Fattern var så lykkelig at han sov nesten hele stormnatten igjennom. Litt synd, for han gikk glipp av mange av grisevitsene til maskinisten som rant ut av ham hele døgnet.

Vi søkte, men fikk dessverre ikke lov til å beholde navnet "Ragnhild Schanche" den gangen. Mimre, mimre..... Mange lykkelige år med den båten, Skottland, Shetland og utallige turer til Vestlandet vekker gode minner. Undertegnede var ikke så lite stolt når han som 18-19 åring fikk låne båten en "stille og rolig" helg med venner heller....

Det var svært emosjonelt når Galathea forlot Bestumkilen for godt, men den trengte nye eiere. Etter en mildt sagt "brokete" periode etter at fattern solgte, er jeg nå glad for at Ragnhild Schanche har fått den best tenkelige eier og kan se lyst på de neste 81 år!!!

Input også fra Anne K Larsen 15. mars:

Tore Kjøstvedt kjøpte Galathea, av Morten Farstad. Tore hadde i mange år, hatt en drøm om å eie Galathea og da anledningen bød seg, var alder ingen hindring, han var da 78 år, Det var Tore som fikk tilbake det opprinnelige navnet ,R/S Ragnhild Schanche. Tore var også tidligere eier av Ulefoss, som fikk tilbake sitt opprinnelige navn, R/S Christian Børs.

Tore Kjøstvedt og Wollert Bjørndal (nåværende eier) har vært eiere av begge disse skøytene.

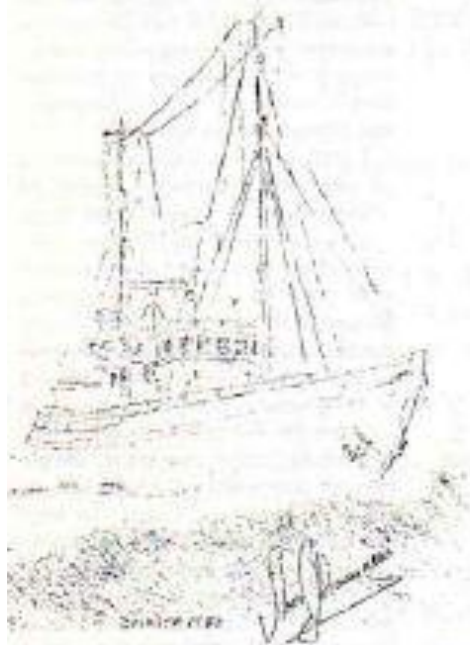

Aiourført 16. mars 2019

HVORDAN REDNINGSSKØYTA "RAGNHILD SCHANCHE" BLE LYSTBÅT

M/S «GALATHEA»

Det er ikke ofte jeg finner tid til å lese Aftenposten, men en lørdagskveld tidlig våren -76, tror det var første gangen det året, sitter jeg og blar gjennom denne avisen. Selvfølgelig er båtspalten det første jeg leser og kan ikke unngå å se annonsen om R/S "Ragnhild Schanche" som var til salgs. Tror de fleste skøyteelere vil forstå at noe annet i avisen ikke ble viet særlig oppmerksomhet etter denne oppdagelsen. Å bli eier av en redningsskøyte av "Bjarne Ås-typen" var en drøm jeg hadde båret på i mange år.

Etter 10 års "samliv" med den båten vi hadde, en 56 fots Hardangerbygget kutter, var vi blitt glad i og sterkt knyttet til denne. Jeg var derfor smertelig klar over at jeg måtte bli list og gå forsiktig frem overfor min familie skulle jeg få dem til å gå med på bytte av båt. Jeg må trolig ha vært ganske dyktig, for i løpet av helgen klarte jeg å vekke familiens interesse.

Det gikk klart frem av annonsen at kun skriftelige henvendelser ville aksepteres. En slik sjanse kunne jeg ikke ta, og mandag morgen sto jeg utenfor Redningsselskapets kontorer da de åpnet og fremla mitt ærend. Kontordamen som tok imot meg minnet om dette som sto i annonsen om skriftelig henvendelse. Jeg må trolig ha sett usedvanlig skuffet ut for hun ombestemte seg og hentet inspektøren som hadde med saken å gjøre.

Lykkeligvis oppfattet jeg hans navn og husket en historie fra Redningsselskapets julehefte skrevet av ham. Nærmest i desperasjon fikk jeg frem at jeg hadde lest denne og at jeg synes at historien var veldig fin. Dette "åpnet dørene", og dagen etter satt jeg på flyet til Kristiansund for å besiktige båten. Dette var fort gjort, for avgjørelsen var tatt før jeg ankom Kristiansund. Neste dag møtte jeg på Redningsselskapets kontor og skrev kontrakt. Kan erindre at daværende generalsekretær i selskapet uttalte at handelen i grunnen var av historisk betydning, da det var den siste skøyte av "Bjarne Ås-typen" de solgte.

I påsken dro jeg, sammen med min sønn, til Kristiansund for å se på båten. Avtalen var at selskapet skulle bistå med skipper og maskinist til Bergen. Vi startet tidlig en morgen med Måløy som mål i første etappe. Utover dagen frisknet vinden på og ved passering av Hustadvika var den kommet opp i storms styrke, og da vi nær oss Stadt, meldte værvarslingen full storm. Dette fikk meg til å spørre skipperen om han fremdeles mente vi ville nå Måløy den kvelden. Han så ganske uforstående ut og skjønnte tydeligvis ikke hva jeg mente. Jeg refererte til værmeldingen, men fikk klar beskjed om at den slags vær ikke på noen måte behøvde å få en skøyte som denne til å søke nødhavn.

I snetykke, nattenørke og full storm, rundet vi Stadt og - tro meg - det var en fin opplevelse. De som har opplevd Stadt i skikkelig stygt vær vil forstå at dette er kystens verste strekning. Men min tillit til båten, motoren, maskinisten og ikke minst skipperen, Bjørn Stenberg, (den gang Redningsselskapets flaggskipper), gjorde at junior og jeg virkelig frydet oss. Vi var enige om at han kledde fornævnet, for det var en riktig svær, traust kår.

Med en av sine digre hender på rattet og en titt i radaren av og til rundet vi dette fryktelige neset uten andre m n enn noen blå merker her og der på kroppen fra brutalt m te med skott og interiør n r skuta krenget som verst. Midt oppe i dette, hører vi skipperen plystre en lystig melodi uten en falsk strofe, selv om lanternebrettene av og til subbet h lgetoppene.

Vi ankom Måløy ved midnatt, og da var det godt   slappe av med en "svartkopp". Etter den andre (muligens den tredje) fikk vi lurt gode historier ut av disse to fine representanter for v r sj mannastand fra mange års arbeid med   redde liv og verdier. Det ble en kveld vi aldri vil glemme: med "bitte små bokstaver" fikk vi høre historier som fikk alt annet en hadde hørt og selv opplevd etter mange år på sjøen, til   blekne. Omsider m tte vi krabbe til k ys for   samle krefter til neste etappe: Måløy - Bergen.

Det var med et visst vemod vi neste dag, etter en problemfri seilas til Bergen, måtte ta avskjed med to virkelig topp representanter for v r tradisjonsrike kystkultur.

Resten av turen er det lite   fortelle om. Jeg m tte, sammen med mitt nye amnnskap - venner hjemmefra - klare meg som best jeg kunne. Noen av finessene ombord hadde jeg lært på disse to dagene, men en god del gjensto   finne ut av. Det gikk fint, og i strålende v r tilbakela vi strekningen Bergen - Oslo uten problemer av noen art.

helleik

← Redningssk ytene

RS 47 Ragnhild Schanche

I operativ tjeneste 1938 - 1976